

faldet sin tidligere Fordring paa Vælgernes Deling i 2 Valgklasser.

Af de i mange Aar omstridte principielle Punkter staar saaledes nu kun tilbage: Valgrettens Udvidelse til de lavest skatteværende (800 Kroners Indtægt) og Kvinders Valgret og Valgbarhed under samme Betingelser som Mænd.

Det vil efter Flertallets Formening være unødvendigt nærmere at begrunde disse Kravs Berettigelse; denne turde være saa selvindlysende, at man med god Grund kunde paalægge deres Modstandere Bevisbyrden.

At bygge Valgretten paa Skatteindtægt og samtidig udelukke henimod $\frac{1}{3}$ af Skatteborgerne (de 800 Kr.s Indtægter) fra al Valgret maa kaldes ganske irrationelt, og Erfaringen fra de mange Lande, hvor Kvinderne ere delagtige i Valgret over for Stat eller Kommune, ligesom ogsaa de danske Kvinders gennem Adresser tilkendegivne Ønsker om at faa Lov i saadanne Rettigheder tale højt mod det ganske uholdbare i den Betragtning, hvormed Landstinget tidligere har slaaet dette Spørgsmaal ned:

at det hverken vil være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret.

Et Mindretal (Hørdum og Knudsen) mener, at den almindelige Valgret bør være Basis for de kommunale Valg i Kjøbenhavn. Vi skønne nemlig ikke rettere, end at de af Stadens Behøere, saavel Mænd som Kvinder, der ikke have en aarlig Indtægt af 800 Kr., ere ligesaa kompetente til at tage Del i Valget af den kommunale Styrelse og mindst lige saa interesserede i dennes Sammensætning som de Behøere, hvis Indtægt er 800 Kr. og derover. Hertil kommer endvidere, at da Kjøbenhavns Skattevæsen for den overvejende Del af de kommunale Indtægters Bekommende, hviler paa det indirekte Skattesystem, yde ogsaa de Behøere, hvis Indtægt er mindre end 800 Kr. aarlig, deres Bidrag til Stadens Fornødenheder, hvilket de i øvrigt ogsaa gøre, naar der ses Ihen til det bestaaende Samfunds hele økonomiske Indretning. Med Hensyn til Kvinders Valgret og Valgbarhed ønsker Mindretallet disse

Goder udvidede til ogsaa at omfatte gifte Kvinder uden Hensyn til, om de leve i Foræmefællesskab med Manden eller ikke.

For at Borgerrepræsentationen til enhver Tid kan være i saa nøje Overensstemmelse med Kommunens Beboere som muligt, ønsker Mindretallet den nuværende Ordning med Hensyn til Valgenes Hyppighed beholdt.

I Henhold til disse Bemærkninger har Mindretallet stillet Ændringsforslagene Nr. 4, 6 og 8.

Et andet Mindretal (Hammerich og Wagner) kan ikke gaa ind paa den ved Ændringsforslag Nr. 1 tilføjede Udvidelse af den kommunale Valgret. Det i vor kommunale Lovgivning fastslaaede, efter Mindretallets Anskuelse retfærdige Princip, at de Borgere, der i en væsentlig Grad bidrage til Tilvejebringelse af en Kommunes Midler, skulle have noget større Indflydelse paa Anvendelsen af dem end de, som næsten intet svare i Stat, er allerede nu gennemført med langt større Styrke i Landets øvrige Kommuner end i Kjøbenhavn; Mindretallet ser derfor ingen som helst Grund til at gaa med til en Forandring, som yderligere vil forøge den alt bestaaende Ulighed mellem Betingelserne for kommunal Valgret i og uden for Kjøbenhavn.

I Henhold til ovenstaaende Bemærkninger stilles følgende

Ændringsforslag:

Af et Flertal (Berntsen, Bøtter, Alf Christensen, C. Hage, Oscar Hansen, F. H. Jensen, N. Jensen, N. Chr. Jensen, Mølgaard-Nielsen, Trier og Zahle):

Til § 1.

1) I 2det Stykke, 3dje—4de Linie, efter "Indkomstskat" sættes Punktum, og Resten af Punktummet udgaar.